

Landskap: Blekinge Upptecknat av: A. P. Rooth
 Härad: _____ Adress: Lund
 Socken: Kaalskrona Berättat av: Fru Sandberg
 Uppteckningsår: 1943 Född år 1867 i Kaalskrona

<u>Skolundervisning.</u>	<u>s. 1.</u>
<u>Namn dagav o. födelse dagar.</u>	<u>s. 6.</u>
<u>Djur i staden.</u>	<u>s. 7.</u>
<u>Dricka mjölkbrunn.</u>	<u>s. 8.</u>
<u>s. k. brunns drickning.</u>	<u>s. 8.</u>
<u>Lönnarken aden.</u>	<u>s. 10.</u>
<u>Abids om av firandet.</u>	<u>s. 11.</u>
<u>Villappskottet.</u>	<u>s. 15.</u>
<u>Ellevärdan i Guldsmedsgränden.</u>	<u>s. 16.</u>

H. P. 19, L. u. f. 35

ACC. NR. M. 8997:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag gick i stadsföreläsningens
skola. Där såg jag med mig
jag var på konstskolan
hos en äldre gummestron.
Hon blev redan gift med en
vinhandlare Cedergren. Hon
var ingen ordinarie lärarin-
na. Hon hade spänbandet
i sin bröstet.

Vi fick baka smår med
kaka på vitt kakor och
redan med blyerts på papper.
Vi åt kakor, mjölk och
rågkrydd.

När vi började folkskolan
gick vi hemma in i andra
eller tredje klass. I första och

andra blås hade vi en fjöke
serin. I andra blås och tredje blås
en magistrat Karlsson. Pojkar
och flickor gingo för sig.

Vi hade stift för manscell
vilke. Vi badade först om
små "korn" utav ull och
av blått och färg med.

Sedan grann vi. Men vi
vörde inte. Men i Amica-
litetsfrömlingens folkhola
både värde och stättade de.

Men vi var grann och
sydde. Där fick de klämsingor
och fruktade utav vad de
gjälva värde.

Vilke blippte till liusen

och vi fick sy dem.

Pojkarna hade städsljög - de fick göra städsljög och grungbräder o.d. och sälja i Amiralitetets förtäring. De fick ta hand om våra det till jul - sedan skulle de visa till skolan.

Pojkarna fick skivorna och strumpor om de varit särskilt flitiga och flickor fick lindor och förkläde så eller annat par ullstrumpor utav det som de själva syde. Dessa fick ju minn till jularna för då hade de jessanen som nu vid

midsonmarskiden utan
några dagar före jul.

Man fick inte bli så
linnen man sytt utan
de delades ut bland de
fattiga barnen.

Vår barnen olydiga kunde
de få gå ner till domaren och
ställa sig.

Jag slutade skolan så tidigt
från jag tyckte jag kunde
vara så stor. Jag fick en
"uppmaning" hos en fris-
ker Westin som hade flera
batter och skodon i en affär
på S. Smedjegatan. Jag fick
maten och litet betaltning

och så fick jag bo hemma. Där
lärde jag mig böja och laga
smår. Hemma hade jag ju
guds hjälpa till med allt
möjligt.

De sista 3-4 åren i skolan
fick vi betoningsskott var
reklam som man skulle ta
hem och visa föräldrarna.
"Betoningsskott för flit och
uppmärksamhet." Och på
måndagsmorgonen fick
man lämna igen dem. Ma-
gisteren skrev upp hur många
skott vi fick. Mina föräldrar
betalade 50 öre i månaden för
min skolgång då.

ACC. N:R

M. 8997:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kammsdagar och födelsedagar
firades aldrig. De sista åren
blände de ut sig men det
var inte vidare än till
på Kantsdagen. Det är det
enda jag vet.

Jag var soldat vid gamla
regementet. Det gick i kull
1872 som gick man försöka
ta' sig glans så godt som kun-
de. De hade så litet betalt.

Drainskyttet,
som sattes på
in dragnings-
stat 1871.

I synnerhet byggarna hade
djur i stan. Det var Gustafs-
son och Pettersson. Först hade
de haft sidigare i stan men
så gick de bara ha kor. Håns
gick de ha inne på gårdarna,
de som hade.

Där Bergsma nu är var
o. k. kaplan. Där var endast
ett hus och det var stald.

gårdsvästarens. Dit gick de
och drack mjölkbrunn som
blivit ordinerade det. De drack
osiltad mjölk. Där gick de mjöl-
ka kom ut. Jungfrurna
stichades dit ut med sina
spärmer.

De var här s. k. brunns-
drickningarna och så men det
vattuset kom från Agorvehet
och det drack de nere i Skads-
parken mellan kl. 7-8 på
morgonen. De hade vattuset
med sig dit i flaskor. Och
det var från Romneby eller
Medevi brunne eller s. k. Porta-
vatten var det inte. De skulle

ACC. N:R

M. 8997:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gå och promenera under
tiden annars somnade de av
det. Jag såg bara att de gick
där och såg upp riktigt ge-
nom ett glasrör.

Lönmarknaden då var den
stund på hela stugan. Olomman
och husarna byggdes på hela
Ristingsbacken. Vrederna vid andra
sidan rådhuset var björkar och
torvskott. (På husen är bränn-
de ären välja julgrannar på
Ristingsbacken före jul.)

Där fanns alla möjliga
stund med såldat över.
Där var många som sålde
med till unghästar och
arbeta. De hade om-
runda 6 öres limpor som
skars mitt i stugan och så bred-
des om på båda delarna.
I de främsta stunden åt

Ridhuset till såldes præn-
kahn och kofta ägg och smin-
gisen och kaffe birt. De sade
att de v. o. m. hade krogskan-
ken och stakt vill faoban in
varken sig det eller att det. för
jg hade ju varit ksen här.

Där såldes alla möjliga pro-
dukter från Wæjri och överallt
ifran. Det började kl. 6 på
kvällen och höll på till kl.
12. dagen efter.

Midsonnraften firades
ute i det gröna. De som hade
gård satte upp en liten tår-
nål där de drack kaffe och
lite öl och de hade. Björkman

kypte de från tröget. De liksom
klaus fästes över själva in-
gången till lövsalen. Där
fanns frögärningejkrukor
helt snö - både av äkta och
oäkta frögärningej. De oäkta
voro litet större i blomman-
na. De brotade bara 10-12 öre
stycket. Så hade de gullovr
s. k. kärningständer och hatt-
fötter och göhannat och pion-
blad. Ty har ej hört talas
om blått silke eller blått
kostbomma.

Man fick gå ut allra först
som de kom in tidigt på mor-
gnen om man ville ha snö.

gott snyggt. Så såg de & på fru
get och band. Det var juett
av tjänstefolk från landet
om gick och över hela natten
Min man sålde vatten och
cigaretter och kom på
frugan och jag var uppe kl. 9
på kvällen med mat åt
honom och då fick han gå
hem för min man hade
ju arbeta nästa dag och då
stod jag där över natten.

Så var där 3 officerare med
kalshatten och "binokel" d.
v.s. pinconier. och de hade fått
tag i de bondflickor. De bjöd
flickorna som fick sitta sig

och äta och den ene av dem
skulle betala. "Tack vi får snart
vad som helst för våra hung-
rigna," sade filthornen och när
de så räknade ihop vad de
hade ätit sade den ene av
dem: "som skulle betala." "Å det
var hatten gick det till så
mycket!" På andra sidan
konfektståndet hängde stora
papperskassar och de följ-
ande var sin kassarell och
när herrarna stod vänta åt
ett annat håll öppnades flicher-
na sin väg för de hade bara
5 min. kvar innan väten
gick och de skulle hem.

De som berättade blev så svaga
na för de skulle ju haft blev
ligt mot dem men flickor-
na hade lurat dem

När jag kom i tjänst fick
jag "vildappaskottet" i ett hus
och måste komma hem och
jag måste vara hemma lika
länge som jag hade gått med
det innan.

En gammal granna här
i staden sköt bort det. Jag var
inte med så jag vet inte hur
hon gjorde. Där är en gård på
västra Prinsgatan och där

ACC. N:R

M. 8997: 16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var hon och tog julgrisen om
hon stal den eller bad om
lov att ta den.

Vid den östra eldsådan i
Guldsmedsgränden var det 4-5 st.
som dog. därifrån blev firken
smutslig för inrebrand. Elds-
sådan följade hos en lärare Hobb.
En ung löjtnant Sasse skulle
ta sig upp genom skorstenen
men den klapade ned.

Sasses bröda gick vid "Pala-
medan" bredvid gosskolan

1887 el.
1909.